

Ίνγκο Ζίγκνερ

Ο μικρός δράκος Καρύδας

Ποιος φοβάται τα βαμπίρ;

Μετάφραση:
Μαρία Αγγελίδου

ΜΕΤΟΙΧΜΙΟ

Περιεχόμενα

1. Ένα βαμπίρ!
2. Η νυχτεριδοσπηλιά
3. Μίνι Μο
4. Ομάδα αίματος Τρανσιλβάνερ Θετικό
5. Σεισμοί και φράουλες
6. Μέγκα Μο

Ένα βαμπίρ!

Νωρίς το πρωί όλα είναι ήσυχα ακόμη στο Νησί των Δράκων. Μόνο τα κυματάκια που σκάνε σιγανά στην αμμουδιά ακούγονται, ανακατεμένα με λίγα ροχαλητά από τις σπηλιές των δράκων.

Ακριβώς τη στιγμή που ο πρωινός ήλιος προβάλλει απ' τη γραμμή του ορίζοντα, κάτι τινάζεται από το άνοιγμα μιας σπηλιάς και χάνεται πετώντας ψηλά στον ουρανό.

Κι αμέσως ακούγονται οι αλαφιασμένες φωνές ενός αγκαθωτού δράκου: «Βαμπίρ! Με δάγκωσε βαμπίρ!»

Λίγο αργότερα η μεγάλη πλατεία έχει γεμίσει δράκους: δράκους αγκαθωτούς, δράκους της φωτιάς, δράκους μακρυλαίμηδες, δράκους μακρομύτηδες, δράκους με κέρατα, δράκους με προβοσκίδες κι άλλους πολλούς. Όλοι στέκονται ανήσυχοι γύρω από τον αγκαθωτό δράκο.

«Να!» λέει αυτός. «Κοιτάξτε!» Και τους δείχνει

το χέρι του. «Εδώ με δάγκωσε! Ακόμη φαίνεται η κοκκινίλα! Και μετά έφυγε γρήγορα, πέταξε έξω από τη σπηλιά. Και φορούσε κόκκινη μπέρτα! Μάλιστα!»

Οι δράκοι κοιτάνε με περιέργεια τη μικροσκοπική πληγή.

«Έχω κι εγώ μια τέτοια!» φωνάζει ένας δράκος με προβοσκίδα και δείχνει μια μικρή κοκκινίλα στο πόδι του.

«Κι εγώ, πολύ φρέσκια! Εδώ, στον αγκώνα!» λέει ένας δράκος μακρομύτης.

Όλο και περισσότεροι δράκοι φωνάζουν. Φαίνεται πως το βαμπίρ τούς δάγκωσε όλους.

Ανοίγει τότε δρόμο μέσα στο πλήθος ο δρακογιατρός Μάρκος Μέδικος. Κι εξετάζει προσεκτικά μία μία τις πληγές.

«Δεν είναι δαγκωνιές» λέει τέλος. «Τσιμπήματα είναι. Έχω κι εγώ ένα από χτες. Δεν είναι τίποτα».

«Μα... Μα...» τραυλίζει ο αγκαθωτός δράκος. «Αφού ήταν βαμπίρ... είμαι σίγουρος. Το είδα με τα μάτια μου!» Και βογκώντας απελπισμένος συνεχίζει: «Αλίμονό μου! Τώρα θα γίνω κι εγώ βαμπίρ!»

«Έλα τώρα» τον καθησυχάζει ο δρακογιατρός. «Βαμπίρ δεν υπάρχουν στην πραγματικότητα. Κι

άλλωστε οι δράκοι δεν μπορούν να γίνουν βαμπίρ».

«Πολύ σωστά» πετιέται κι ο Κορνήλιος Κάκτος, ο σοφός δρακοδάσκαλος. «Ή δράκος είναι κανείς, ή βαμπίρ. Και τα δυο μαζί αποκλείεται».

«Ε, βέβαια!» μουρμουρίζει ένας δράκος με προβοσκίδα. «Αυτό λέει η λογική!»

Για καλό και για κακό, πάντως, οι δράκοι αποφασίζουν να βάλουν σκοπιές τις επόμενες νύχτες, να φυλάνε μην ξανάρθει το βαμπίρ. Ποτέ δεν ξέρεις!

Ο μικρός δράκος Καρύδας, η σκαντζοχοιρίνα Ματίλντα και η Λούλου, η μικρή δράκαινα της φωτιάς, στέκονται στην άκρη της πλατείας και παρακολουθούν τη φασαρία.

«Τ' ακούσατε; Βαμπίρ!» λέει ο Καρύδας. «Τρομερό πράγμα!» Και κοιτάζοντας τον ώμο του μουρμουρίζει: «Ποπό! Έχω κι εγώ ένα τσίμπημα εδώ. Νόμιζα ότι ήταν από κουνούπι!»

«Κι εγώ έχω ίδιο» λέει η Λούλου με το βλέμμα καρφωμένο σε μια κοκκινίλα που έχει στο μπράτσο της.

Η Ματίλντα ψάχνεται. «Εγώ δεν έχω κανένα τσίμπημα» λέει.

«Μπορεί στα βαμπίρ να μην αρέσει το σκαντζοχοιρίσιο αίμα» λέει ο Καρύδας.

«Δεν υπάρχουν βαμπίρ» λέει η Λούλου.

«Χμ» λέει ο Καρύδας. «Ο αγκαθωτός δράκος, όμως, είδε βαμπίρ».

«Η Λούλου έχει δίκιο» λέει η Ματίλντα. «Τα βαμπίρ υπάρχουν μόνο στα παραμύθια». Παρ' όλα αυτά την πιάνει μια ανατριχίλα κάτω απ' τα αγκάθια της, γιατί τελείως σίγουρη δεν είναι.

Ο Καρύδας σκέφτεται με δυνατή φωνή: «Ναι, αλλά αν είναι βαμπίρ... πού θα πήγαινε να κρυφτεί;»

«Σε μια σπηλιά, σίγουρα» απαντάει η Λούλου. «Οι σπηλιές είναι σκοτεινές και τα βαμπίρ λατρεύουν το σκοτάδι».

Τότε ακούνε μια φωνή: «Αν ήμουν βαμπίρ, θα κρυβόμουν σε μια νυχτεριδοσπηλιά».

Ανάμεσα απ' τα βράχια ξεμυτίζει ο μικρός φαγανόδρακος Όσκαρ.

«Νυχτεριδοσπηλιά;!» απορούν μ' ένα στόμα οι άλλοι.

Ο Όσκαρ πλησιάζει και εξηγεί: «Στη δική μας τη γειτονιά υπάρχει μια σπηλιά που είναι γεμάτη νυχτερίδες».

Οι φαγανόδρακοι μένουν όλοι από την άλλη μεριά μιας βαθιάς κοιλάδας, στα βόρεια του Βουνού των Δράκων.

«Τις ίδιες φασαρίες είχαμε κι εμείς» λέει ο Όσκαρ. «Είμαστε κι εμείς γεμάτοι τσιμπήματα».

«Αχ, Θεούλη μου!» μουρμουρίζει η Ματίλντα.

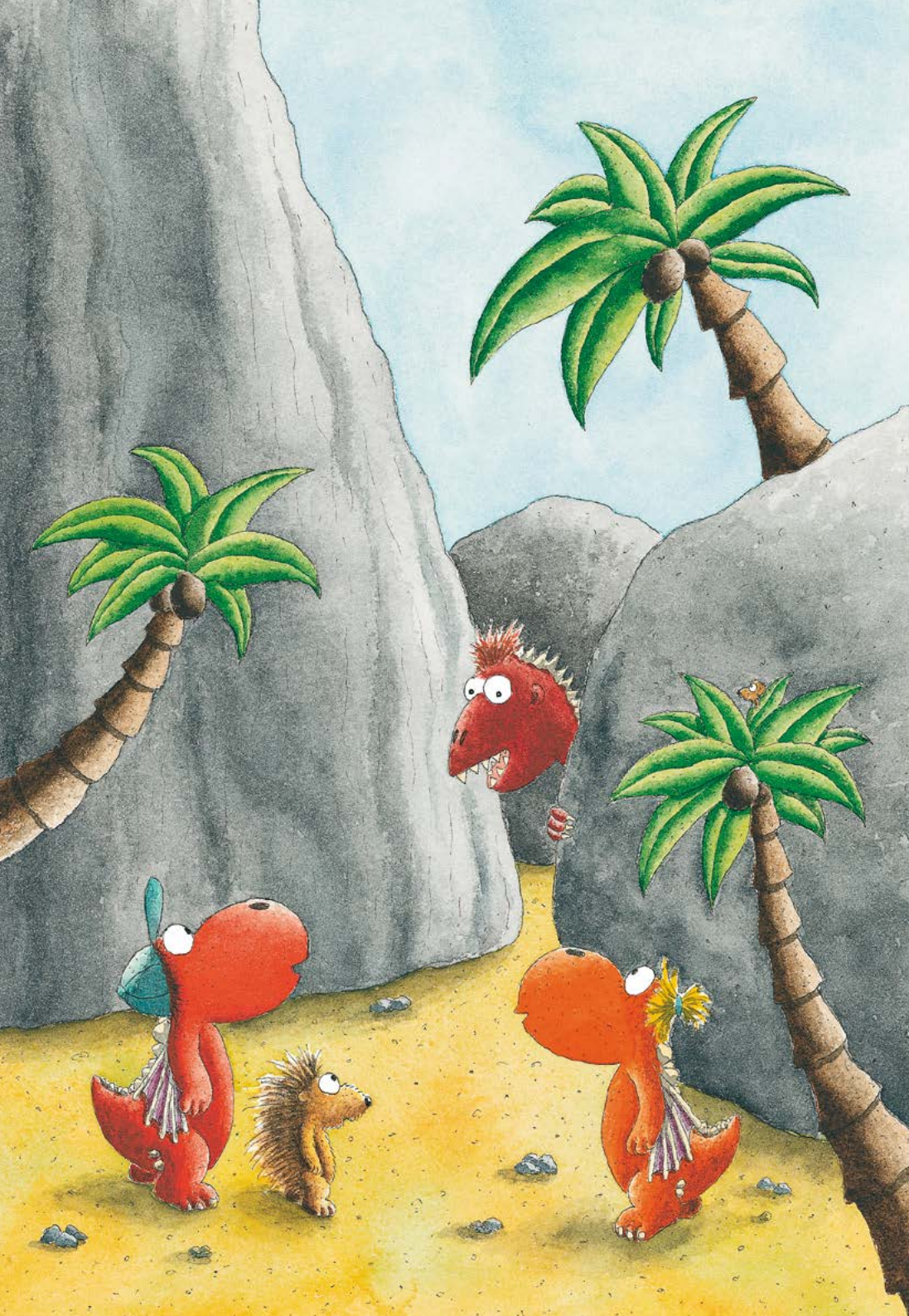
«Μήπως πρέπει να ρίξουμε μια ματιά σ' αυτή τη νυχτεριδοσπηλιά;» λέει ο Καρύδας.

Η Ματίλντα αναστενάζει. «Δεν προλαβαίνει να παρουσιαστεί ένας κίνδυνος, κι εσύ θέλεις αμέσως να πας να τον δεις από κοντά!»

«Μα... εσύ η ίδια δεν είπες ότι δεν υπάρχουν βαμπίρ;» της απαντάει ο Καρύδας.

«Το είπα, αλλά...»

«Πάμε όλοι μαζί» προτείνει η Λούλου. «Άμα πάμε όλοι μαζί, δε θα πάθουμε τίποτα».

Ο μικρός δράκος Καρύδας και η φίλη του Ματίλντα δεν πιστεύουν στα μάτια τους: ένα μικρό βαμπίρ πετάει πάνω από το Νησί των Δράκων, κόβει βόλτες πάνω από τα κεφάλια τους και τους τρομάζει όλους. Τι θέλει το βαμπίρ; Κι αν ο Δαγκομπέρτ δαγκώσει τους δράκους; Κι αν οι δράκοι γίνουν βαμπίρ; Ευτυχώς που ο Καρύδας είναι γενναίος. Κι έτσι αποφασίζει να ερευνήσει το θέμα. Θα τα καταφέρει, όμως, να μάθει το μυστικό του μικρού βαμπίρ;

ISBN:978-618-03-2762-5

9 786180 327625

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 82762

metaixmio.gr